

Tuần Báo Vô Vi

21 tháng 4 năm 2019

Số 443

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Trí tuệ phân giải bằng cách nào?
- 2) Nguyên lý bao trùm khắp các nơi là sao?
- 3) Muốn tâm trí phát triển thì phải làm sao?
- 4) Muốn hội tụ điển tâm thì phải làm sao?
- 5) Sự thành tâm tu tiến do đâu hình thành?
- 6) Trí tuệ phân minh ở chỗ nào?
- 7) Sự công bằng do đâu hình thành?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 01-07-2001 5 : 20 AM 1) Hỏi: Trí tuệ phân giải bằng cách nào? Đáp: Thừa trí tuệ phân giải bằng cách thực hành hướng tâm về chiều hướng nhưt định. Kệ : Hướng tâm phân tịnh giải phân nhiều Lý luận phân minh trí dẫn siêu Học hỏi không ngừng trong thức giác Bình tâm thanh tịnh hiểu nhiều điều.	Atlantic city, 02-07-2001 5 :35 AM 2) Hỏi: Nguyên lý bao trùm khắp các nơi là sao? Đáp: Thừa nguyên lý bao trùm khắp các nơi là nhờ thanh khí chuyên tiếp. Kệ : Cần khôn vũ trụ chuyển khai minh Khai triển phân minh rõ chánh trình Đồi đạo gieo trồng chơn ý tốt Triển khai giải tiến thân tâm hình.
Montréal, 03-07-2001 4 : 50 AM 3) Hỏi: Muốn tâm trí phát triển thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn tâm trí phát triển thì phải hướng về thanh tịnh mà nhịn nhục. Kệ : Thực hành nhịn nhục triết minh khai Hành pháp thân thương tự sửa sai Thanh bình tự đạt lòng tha thiết Xây dựng bình tâm tự tiến hoài.	Atlantic city, 04-07-2001 4) Hỏi: Muốn hội tụ điển tâm thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn hội tụ điển tâm thì phải hướng tâm về trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ thì mọi việc sẽ được giải tiến quy không nhẹ nhàng. Kệ : Quy nguyên thiên giác tự phân minh Giải tỏa phiền ưu tự xét mình Trí tuệ phân minh cùng giải tiến Thành tâm tu tiến tự phân huyền.
Atlantic city, 05-07-2001 4 : 40 AM 5) Hỏi: Sự thành tâm tu tiến do đâu hình thành? Đáp: Thừa sự thành tâm tu tiến do sự tham muốn tu tiến hình thành. Kệ : Hướng tâm giải thoát sẽ hình thành Giải tiến tâm linh hành tiến nhanh Thực hiện công phu cần ráo riết Quy y đầu Phật sẽ hình thành.	Atlantic city, 06-07-2001 3 : 15 AM 6) Hỏi: Trí tuệ phân minh ở chỗ nào? Đáp: Thừa trí tuệ phân minh khi dụng chạm. Kệ : Dũng chí tiến tu trí tuệ khai Thực hành công phu chẳng lầm sai Quy nguyên trực giác tâm thanh đạt Thức giác chính minh tự sửa sai.
Atlantic city, 07-07-2001 8 : 20 AM 7) Hỏi: Sự công bằng do đâu hình thành? Đáp: Thừa sự công bằng do tâm từ của mọi người hình thành. Kệ : Vạn sự do tâm tự tiến hành Công bằng bác ái chẳng còn tranh Tự nhiên kết hợp đường thanh thoát Xây dựng thành hình khai triển thanh.	

MẪU ÁI 158

*Tết rồi xét đạo càng mình
Tâm con giữ vững điển hình trụ sinh
Bày ra động loạn cực hình
Chung quy cũng phải tự mình sửa sai.*

Sự bận rộn cho sự khởi đầu của tân xuân, nó làm cho mọi người tự cảm giác đã đạt được một phần an nghỉ nhẹ nhàng, nhưng rốt cuộc rồi cũng phải trở về với thực trạng đòi hỏi của thế sanh.

*Không lo cũng phải tạo thành
Đường đi sáng suốt hùng anh cho người
Niềm tin ươm nở nụ cười
Đầu năm thử thách người người phải theo.*

Giàu, nghèo, sang, hèn đều phải sống trong lẽ sống nương tựa lẫn nhau, tha thứ lẫn nhau và đìu dắt lẫn nhau.

*Kẻ đi người ở trước sau
Hồn thời bất diệt nhiệm mầu khai minh
Thế gian đời đạo chơn tình
Bình tâm tự xét hiểu mình là ai?*

Từ đâu đến, cũng phải có nguyên do của khởi điểm, cho nên người tu về Pháp Lý thì lúc thanh tịnh sẽ được thông cảm quá khứ nhiên hậu mới quyết định được vị lai.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn, ngày 26/1/1974)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY TỪ HOA KỲ

Hilton, ngày 17/7/2000

Đức Thầy kính yêu !

Bà Tám, cô Bà và các anh chị gần gũi Thầy kính quý. Con tên là T Đ T. Kính thưa Thầy, tuy đã được đánh lễ Đức Thầy trong đại hội, nhưng con nghe nói chân của Thầy bị đau, nên trong lòng cảm thấy buồn ngủi thương nhớ. Lá thư này con viết cho Thầy trong lúc đang được sống bên cạnh Thầy, để chia sẻ những tâm tình và lòng thành kính lên Đức Thầy, lên Cha già đã hết mình cho đạo pháp, đã hết mình cho đàn con khờ dại, và cũng đã hết mình hạ mình, chia sẻ gánh vác và nâng đỡ cho hàng hà sa số những sinh linh như những tội hồn chưa hoàn tất, đang ngập lặn trong cảnh tiền tình danh lợi.

Kính thưa Đức Thầy, con cũng không tránh khỏi quy luật này, nhưng nhờ ơn phước nay bắt được pháp quý. Con vốn là người ngang bướng và thiếu niềm tin, nhưng nhờ cuộc sống đụng chạm với tiền tình duyên nghiệp, không không, có có, nên từ thiên ca Paris thì con nhận pháp và hành pháp, từ lý luận cho đến rắc rối và bản chất xấu xa, con thấy con cần phải cải sửa rất nhiều.

Kính thưa Đức Thầy, trong hoàn cảnh đời đạo song tu còn ít thắc mắc mà con đã nhiều lần dùng pháp tự sửa, mà cứ bị phạm rồi tái phạm. Và mỗi lần phạm lỗi thì con cảm thấy như có lỗi với vợ con rất nhiều. Con nghĩ mình đã ngu muội chậm trễ lại còn kéo níu người bạn đồng hành với mình. Vấn đề này con cũng đã nhiều lần khóc và khóc thật sự và con đã tự hỏi tại sao đã 4 năm rồi mà không dứt khoát được tuy vợ chồng đã ăn chay từ khi hành pháp một thời gian. Vậy lỗi ấy do con thiếu trí hay là do con hành pháp chưa rốt ráo, hay là căn cơ của con còn quá nặng, con thật vô minh.

Con kính mong Đức Thầy thứ lỗi cho con và cho con lời chỉ bảo. Con kính lạy Cha nếu Đức Thầy cho phép.

Con kính bái Cha.

TDT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal, ngày 23/8/2000

ĐT,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 17/7/2000 được biết con đã ăn năn sám hối vì hành động tham dâm của con đã liên lụy đến vợ con, gây thành một tập quán xấu, tạo ra trục khí gia đình bất ổn. Nếu con thật tâm tu Vô Vi thì phải ý thức rõ ràng là hồn xác của con cấu trúc từ siêu nhiên hình thành, cương quyết tu tiến sẽ đạt tới điển giới trọn lành, xuất hồn đánh lễ Phật. Muốn đạt tới điểm này thì không được mang một chút trục vào thân, dứt khoát tu tiến thì mới có kết quả. Phần hồn là chủ của tiểu thiên địa có trách nhiệm xây dựng trong thực hành liên hệ với Trời Phật. Nếu con muốn tu thì phải dứt khoát mà thực hành, thì tâm thân của con sẽ được ổn định. Mong con ý thức rõ những điều không cần thiết và thực hiện điều cần thiết, thì cuộc sống sẽ được bình an. Vạn sự khởi đầu nan, con phải siêng hành thì mới có kết quả. Tri tâm niệm Phật thường xuyên, đại trí sẽ mở, lúc đó con mới thấy rõ hoàn cảnh là ân sư, con mới quý thương vợ và giúp đỡ cho chúng tiến hóa.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Hai Không, ngày 21 tháng 11 năm 1990

THẦY VỀ (tiếp theo)

Hồ ơi! Khai mở ý lời,
Bền tâm thực hiện, về Trời nay mai.
Điển tâm hướng thượng chẳng sai,
Hai vai thanh nhẹ, hồ ơi!
Hai vai thanh nhẹ tiến hoài không ngưng.

Hồ ơi! Cảm thức tự mừng,
Vui say đời đạo cảm ứng luật Trời.
Chẳng còn đợi thỉnh với mời,
Tự mình thực hiện, hồ ơi!
Tự mình thực hiện những lời Thầy ban.

Hồ ơi! Tránh cảnh miên man,
Tự do khai triển dọn đường tự đi.
Bền tâm nhịn nhục dự thi,
Điện năng sẵn có, hồ ơi!
Điện năng sẵn có tự truy tự lùng.

Hồ ơi! Thiên cảnh vô cùng,
Tu hành tiến hóa tự vùng đứng lên.
Độ đời cảm thức bên trên,
Nền cao tận độ, hồ ơi!
Nền cao tận độ tự quên tranh giành.

Hồ ơi! Khai mở thực hành,
Đến nơi đánh lễ điển thanh điển hòa.
Ý Trời quán độ chung nhà,
Độ tha tại thế, hồ ơi!
Độ tha tại thế chung hòa tiến lên

Hồ ơi! Sẵn có đạo nền,
Quên đi thế sự tự nên đạt thành.
Chẳng còn lý luận đấu tranh,
Thanh thanh diệu diệu, hồ ơi!
Thanh thanh diệu diệu lưu manh làm gì?

Hồ ơi! Cảm thức dự thi,
Trần đầy nhịn nhục tâm ghi điều lành.
Cơ tàng khai triển lại nhanh,
Thành tâm tận độ, hồ ơi!
Thành tâm tận độ điển thanh điển từ.

Hồ ơi! Ảnh hưởng người người,
Lui về thanh tịnh chung cười nở hoa.
Đó là nguyên ý thật tà,
Vui say mùi đạo, hồ ơi!
Vui say mùi đạo chan hòa khí thanh.

Hồ ơi! Tự giác thực hành,
Hành cho trúng đích sử xanh chẳng còn.
Một lòng một dạ sắt son,
Thực hành chơn chánh, hồ ơi!
Thực hành chơn chánh hợp sanh ý Trời.

Hồ ơi! Cảm thức nơi nơi,
Đời là tạm cảnh chơi vui tạo sâu.
Tu hành khai triển nhiệm màu,
Trong không mà có, hồ ơi!
Trong không mà có rõ tàu về quê.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Hai Mươi Một (tiếp theo)

THẬP ĐIỆN ĐIỂM VƯƠNG BẢN LỄ ĐẠO CHUYỂN KIẾP

BỐN LOÀI CHÚNG SINH NƠI CỬA HẸP ĐẦU THAI

...

Dương Sinh: Thưa, ân sư hành đại đạo như vậy hẳn là có can đảm lớn.

Tế Phật: Đêm rằm tháng giêng thầy trò viết câu đố lên lồng đèn chơi, thật là tâm tâm tương ứng, đêm nay ta rọi đèn mở khóa tâm người đời giúp họ sáng mắt, đúng là “canh ba thắp đèn canh năm gà gáy”. Đêm đèn đi khắp xóm làng mở cửa chuông, lồng nhót cầm thú cứu mạng những sinh linh đang chờ giờ đem ra thịt. Vì tất cả chúng sinh đều có Phật tính, có khi đức tính của cầm thú chẳng kém người, đôi khi lòng ta đầy trắc ẩn vì thấy có người mở lượng từ bi tế độ. Trước đây có Trương Đạo Hiển làm chức huyện lệnh tại Thanh Đài thuộc Loan Phụng Sơn để khuyên giải sự tranh chấp sản nghiệp giữa văn sinh Trầm Trọng Nhân và võ sinh Trầm Trọng Nghĩa, đã làm bài văn dưới đây:

“Chim phụng khóc con, chim quạ mớm con là nhân; nai thấy cỏ rú bầy, kiến được mồi kêu bạn là nghĩa. Ong có vua tôi, nhạn bay có hàng ngũ là lễ; chim trong tổ kêu mà biết có gió, ếch kêu ran mà biết có mưa là trí. én bay về biết thời tiết, gà gáy lúc trời gần sáng là tín. Chim chóc côn trùng còn biết ngũ thường là nhân, nghĩa, lễ, trí, tín huống con người lại không biết tới được sao? Đường Ngu thoái vị, thiên hạ trị bình; Di Tề nhường nước chết đói ở Thủ Dương. Các người tâm chưa hủ bại, còn giữ chí Việt Ngô. Từ xưa tới nay, bởi chỉ vì nghe lời vợ xúi mà tình anh em cốt nhục chia lìa.

Trầm Trọng Nhân chẳng phải là bất nhân, Trầm Trọng Nghĩa chẳng phải là bất nghĩa. Anh thông kinh sử sao chưa dạy em, em có tài thao lược vì đâu nuôi chí hại anh. Bất nhân bất nghĩa thương tổn luật trời; không anh không em dứt tuyệt nhân luân, khuyên các người đối xử với nhau sao cho trên thuận dưới hòa”.

Sau khi nghe xong hai anh em Trọng Nhân, Trọng Nghĩa ôm chầm lấy nhau khóc ròng, nguyện đối xử với nhau trên kính dưới nhường. Huyện lệnh Trương Đạo Hiển bèn làm thêm những vần thơ khác để hai anh em họ Trầm lưu giữ như sau:

*Tổ tông gia nghiệp bất tu tranh
Đồng bào huynh đệ nhất khí sinh
Nhất hòi tương kiến nhất hòi lão
Năng đắc kỉ thời vi đệ huynh.*

*Đệ huynh đồng cư nhữn tiền an
Mạc nhân hào mạt khởi tranh đoan
Nhữn tiền sinh tử hựu huynh đệ
Lưu dữ huynh tôn tác dạng khan.*

Cha ông sản nghiệp chớ tranh giành
Một dạ anh em được mẹ sanh
Trẻ mới thấy đây già đã đến
Liệu em mấy thuở được gần anh.

Chung sống anh em nhữn trước tiên
Chớ vì lợi lộc hại tâm hiền
Sinh con nếu muốn thành người tốt
Phải sống làm gương để chúng tin.

Qua kinh nghiệm thực chứng này, hẳn đã thấy được rằng người với cảm thú chẳng khác nhau là mấy. Trên đời có lắm gia đình ngay cả anh em ruột thịt, chỉ vì tranh giành tiền của mà nữ nhân tâm sát hại lẫn nhau, khác nào súc sanh quý đối uống máu không tanh. Loài người phải biết thương yêu và coi trọng loài vật thì sự đối xử giữa người và người mới tốt đẹp hơn. Sở dĩ xã hội loài người còn chém giết nhau là vì đối với loài vật ta chưa dứt khoát dẹp bỏ được ý niệm ham sát hại chúng, để không còn cảnh loài thú thấy người là trốn tránh hoặc quá sợ hãi tới nỗi chết giắc.

Giờ tôi xin họa bài thơ xin anh em đừng tranh giành của vị huyện lệnh để thức tâm người đời vun bồi tình yêu thương để khỏi thẹn với tình anh em còn thua cả loài vật.

*Luân hồi lục đạo bất tương tranh
Vạn loại đồng nguyên nhất khí sanh
Đa thực huyết tinh nhân dị lão
Nghĩ tư cốt nhục ngã đệ huynh.*

*Đại địa đồng cư nhân tiện an
Mạc nhân khẩu phúc khởi tranh đoan
Ngật nhân bị ngật khi huynh đệ
Bất tín lai sinh nhất dạng khan.*

Luân hồi cảm thú chó tương tranh
Cùng gốc muôn loài một khí sanh
Ăn mặn tuổi già càng chóng đến
Thịt xương loài khác cũng em anh.

Đất rộng sông chung nhân trước tiên
Chớ dùng miệng lưỡi hại tâm hiền
Giết qua giết lại thành không tốt
Kiếp tới chẳng tin cũng phải tin.

Bài thơ đã ngâm xong, Dương Sinh chuẩn bị lên đường.

(còn tiếp)

